

360” ґрунтуються на «співі у мовленнєвій позиції», що, на думку авторів, дозволяє уникнути перенапруження голосового апарату.

І. Цуканова, авторка методики різножанрового вокалу Improvination, започаткувала в естрадному вокалі «гортанну вузькість», яка, на її думку, є необхідною передумовою виконання складних вокальних пасажів.

Попри різноманітність підходів до сучасного вокалу, не існує єдиної обґрунтованої методики, сучасна вокальна педагогіка потребує вдосконалення й вивчення наявних підходів. Саме тому у своїй вокальній практиці ми намагаємось поєднати елементи різних методик, що враховуємо при розробці методичного забезпечення освітнього компоненту «Сольний спів», що входить до сертифікатних освітніх програм «Художньо-творча діяльність (Естрадний вокал)» для здобувачів першого (бакалаврського) та «Естрадний вокал» для здобувачів другого (магістерського) рівнів освіти, які впроваджуються в Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка.

*С. Манько*

## **РІЗНОМАНІТТЯ ВОКАЛЬНИХ ПРИЙОМІВ У СУЧАСНІЙ ЕСТРАДНІЙ МУЗИЦІ**

*S. Manko*

### **VARIETY OF VOCAL TECHNIQUES IN MODERN VARIETY MUSIC**

Сучасна естрадна музика як в усьому світі, так і, зокрема, в Україні має широкий спектр виражальних засобів. Високий рівень глобалізації, безумовно, здійснив помітний вплив на запозичення великої кількості вокальних прийомів з кардинально різних музичних культур.

Естрадна вокальна музика будь-якої країни насичена передусім національними характерними рисами, що притаманні певній музичній культурі. Однак у ХХІ ст. ми бачимо, як ці межі стають все більш розмитими й використання вокальних прийомів виконавцями естрадної музики суттєво розширюється. Це не говорить про втрату ідентичності естрадної національної пісні, адже вона не припиняє власного існування, а навпаки, збагачується великою кількістю прийомів та ефектів, насичуючи творчість артистів суттєво доповненим спектром виражальних засобів, впливаючи на творчі портрети сучасних естрадних виконавців.

Різні стилі вокальної естрадної музики налічують власні характерні особливості. Однак вокальні прийоми, притаманні одній стилістиці, доволі часто застосовуються як доповнення в іншому стилі. Так, джазові імпровізації та скет часто використовуються і у звичайній популярній естрадній музиці або в рок-вокалі. Мелізматичні фрагменти теж можуть зустрічатися в будь-якій стилістиці (рок, поп, фолк тощо).

Завдання професійних сучасних естрадних вокалістів у наш час — оволодіти всіма головними вокальними прийомами під час навчання, задля того щоб їх творчість була різноманітною та цікавою у виконавському сенсі. Адже імпровізаційність напрацьовується поступово в різних варіаціях, як і мелізматика. Стосовно мелізматика добре, коли виконавець володіє цією технікою бездоганно, але потрібно не втрачати й почуття міри, переводячи акцентуацію зі змістовного компоненту на необґрунтовані постійні мелізматичні прикрашення, що йдуть

у розріз із сенсом пісні. Завжди потрібно не втрачати почуття міри, демонструючи технічність голосового апарату й зводячи нанівець його змістовність.

Щодо таких прийомів співу як йодль та горловий спів, то їх в естрадній музиці також використовують для прикрашання творів, йодль — для створення легкого настрою та колориту, а горловий спів — задля створення певного емоційного напруженого й драматичного стану. Ці прийоми є допоміжними в переданні образності й характеру композицій.

Субтоновий спів використовується в естраді в різних стилістичних напрямках від джазу і популярної музики до лірики та R-n-B. Можливо, субтон у контрасті з іншими прийомами співу виглядає найпростіше, але вміння ним користуватися дуже важливе для естрадних виконавців.

Стосовно прийому розщеплення звуку, то його елементи зазвичай використовують доволі часто і не лише в рок-музиці, а і в джазовій, популярній музиці та особливо в екстремальних напрямках. Цей прийом допомагає додати експресивності і драматизму звучанню. Важливо оволодіти ним правильно, адже не професійний підхід до його виконання може стати небезпечним для голосових зв'язок виконавців. Окрім того, існують різні підвиди розщеплення звуку, такі як скрім, гроулінг, гуттурал, харш. Всі вони суттєво відрізняються й мають кожен свою специфіку. Отже, до роботи кожного з них має бути дещо різний підхід для їх відпрацювання.

Таким чином, професійний естрадний вокаліст має бути багатогранним артистом. Це стосується як поєднання у творчості важливих різних не вокальних складових (вміння органічно рухатись, не збиваючи дихання; бути артистичним), так і найважливіше для естрадного сучасного співака — вільно володіти власним голосовим апаратом, опанувавши головні різноманітні технічні прийоми, які можна комбінувати у власній творчості залежно від репертуару й від обраної стилістики твору. На естраді не існує шаблону як в оперних творах, як має звучати певна композиція, тому один і той же твір різні виконавці будуть виконувати кардинально по-іншому і за подачею, і за використанням індивідуально обраних вокальних прийомів та технік.

*А. Верещака*

## **СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОВЕДЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ФЕСТИВАЛІВ ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ**

*А. Vereshchaka*

### **MODERN TRENDS OF HOLDING UKRAINIAN VARIETY SONG FESTIVALS**

Музичні фестивалі є невід'ємною частиною сучасної культури України, як одна з найпопулярніших форм культурного життя в країні. Музичний фестиваль — це значна подія в музичному мистецтві вже багато років, адже дозволяє артистам проявити високий рівень виконавського професіоналізму. Музичний фестиваль надає можливість створити соціокультурні умови для ефективного обміну творчим, соціальним і духовним музичним досвідом, продемонструвати нові результати спільної творчості, а відомим виконавцям — досягти нового рівня розвитку.

Нинішній рівень фестивального руху сучасного музичного мистецтва, зокрема естрадної пісні в Україні, характеризується позитивними тенденціями, оскільки розвивається україномовний естрадний репертуар. Відповідно до чинного